

ABSTRAKT

Předkládaná práce je věnována Boloňskému procesu, zejména přechodu na strukturované studium. Jejím cílem je ukázat na základě dlouhodobě sledovaných kvalitativních i kvantitativních údajů, jak Boloňský proces z evropské úrovně postupoval na národní úroveň a jak dopadl na Univerzitu Karlovu. Základní výzkumnou metodou v prvních dvou částech byla strukturovaná obsahová analýza dokumentů Boloňského procesu a příslušných národních dokumentů. V empirické části výzkumné otázky směřovaly ke zjištění problémů spojených se strukturací studia, případné možnosti návratu k dlouhým magisterským programům, vertikální prostupnosti studia, předčasným odchodům ze studia a délce studia. Na základě dotazníkového šetření a analýzy kvantitativních dat vznikla vícepřípadová analytická studie. Mimo jiné bylo zjištěno, že 1) návrat k dlouhým programům nepovažuje většina fakult za vhodný, 2) dělícím v této odpovědi je profesní či akademická orientace studijního programu, 3) strukturace studia mnohdy vedla k vysokému počtu malých oborů, do kterých se navazující magisterské studijní programy vyprofilovaly, což podle fakult vede k větší atraktivitě, podle mezinárodních hodnotitelů ji naopak oslabuje, 4) studenti, kteří absolvovali bakalářské studium jinde, předčasně odcházejí ze studijních programů přibližně dvakrát častěji než absolventi UK, 5) oproti hypotéze Bílé knihy z roku 2001 se předčasné odchody ze studia nesnížily, 6) oproti nestrukturovanému studiu trvá cesta k magisterskému diplomu ve dvou cyklech spíše déle.

KLÍČOVÁ SLOVA

Vysoká škola, Univerzity Karlova, Boloňský proces, Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání, masifikace, strukturované studium, vertikální prostupnost, předčasné odchody ze studia